

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. (†63).

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ω ς του Κυ ρι ου μα θη της $\frac{4}{2}$ α νε δε ξω δι

και ε το Ευ α γγε λι ον ^ε ως μαρ τυς ε χεις το α πα
 ρα α τρε πτον ^Δ την παρ ρη σι αν ως α δελ φο ο
 θε ος ^Δ το πρε σβευ ειν ως Ι ε ρα α αρ χης ^ε πρε
 σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ χας η μων ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
 ων ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ψάλλονται ἀπὸ τὴν Παρακλητικὴν
 τὰ καθίσματα τῆς α', β' καὶ γ' στιχολογίας
 τῆς τυχούσης ἡμέρας εἰς τὸν ἥχον τῆς τυχούσης ἐβδομάδος.

2024 ἥχος πλ.δ', τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·
τῆς Ὀκτωήχου,

2024 ἥχος πλ.δ', τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν εἰς στί.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν δόσιν, τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς· ἥς μετασχεῖν Ἀπόστολε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ αἵγλῃ, σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεῖς, Ἐκκλησίᾳς ρυθμίζεις ἐθνῶν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, Ἱεροφάντορ παμμακάριστε.

Δόξα.

Χορείαν, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας, Ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονώς, αὐτουργία τοῦ Λόγου χρισθεὶς, ὡς μαθητῆς θεάδελφος, ἱεροκῆρυξ μυστικώτατος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πηγὴν σε, τῶν ἰαμάτων ἔχοντες, ἀπαρυόμεθα, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν.

τῆς Ὀκτωήχου. ᾠδὴ γ'.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ'.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραίνεται ἡ φυλὴ, ἡ τοῦ Ἰουδα ἐπὶ σοὶ σήμερον, ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστέρα θεολαμπῇ, σὲ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, τὸν εὐκλεῆ κήρυκα, θείαις δαδουχίαις λαμπρύνεται.

Δόξα.

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας, ζωοποιῶ Πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγγόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅν ἔτεκες ἐν σαρκί, Παρθενομῆτορ ἐκ Πατρὸς λάμψαντα, τοῦτον Ἀγνὴ Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυττε.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. ᾠχος Βου ξ

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί ἡ Εκκλησία σου Χριστέ
κραζούσα σὺ μου ἰσχυς Κύριε και κατὰφυγή και
στερεώμα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, καὶ αὐτόπτα καὶ Μάρτυς, Ἰάκωβε σοφέ,
Ἀδελφόθεε μάκαρ, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας, τὸ σεπτὸν σου
μνημόσυνον, ἐλευθέρωσον, τῶν συνεχόντων πταισμάτων, ταῖς
πρεσβείαις σου, τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύων, δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Δόξα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συγγενὴς κατὰ σάρκα τοῦ Ἰησοῦ, χρηματίσας πρὸς τούτου χάριν
πολλήν, Ἀπόστολε εἴληφας, καὶ τοῖς πᾶσι μετέδωκας, φωτισμοῦ
καὶ γνώσεως, πανσόφου Ἰάκωβε, καὶ εἰδώλων πλάνην, ριζόθεν
ἀνέσπασας· ὅθεν οἱ τοῦ σκότους, προϋστάμενοι πλάνοι, ἀδίκως σε
κτείνουσι, τὸν Σωτῆρα κηρύττοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ
Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε,
ἀνομίας με ὄντα, αἰσchrὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν
γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι,
λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε·
δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ
φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἀχραντε.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{1}{2}$

Πα Β8

υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ
ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ
υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ
ρας σου ρε ευσαντι αι μα τι ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. * ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσήφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον Ἱεράρχην, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφόν, ὕμνοις ἐγκωμίων ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακράζομεν. Δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ ἀπέλασον τὴν θλίψιν τὴν ἐπερχομένην, καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλήθους πταισμάτων· ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὴν πτέρναν, καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται· ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ, * ἵνα σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. (†63)

Στίχ. Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλῳ,

Θνήσκεις δι' αὐτόν, παμμάκαρ, κρουσθεὶς ξύλῳ.

Ἐσθλὸν Ἀδελφόθεον τριτάτῃ ξύλῳ εἰκάδι πληξάν.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγένετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔγραψε καὶ ἐξέθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθεὶς· ἦν τινα Λειτουργίαν ὕστερον συντομωτέραν ἐποίησεν ὁ μέγας Βασίλειος καὶ

μετ' αὐτὸν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. Ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν καὶ πολλοὺς διδάσκων ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων καὶ ἐπιστρέφων αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὀργὴν ἐκίνησε τοὺς Ἰουδαίους. Κρατήσαντες οὖν αὐτόν, ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν.

Περὶ δὲ τοῦ λέγεσθαι Ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. Τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς παισὶ καὶ βουλομένου μερίδα ποιήσασθαι καὶ τῷ ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου Ὑῖῳ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἰάκωβος, λαβὼν αὐτόν εἰς τὴν μερίδα συγκληρονόμον, ἐκλήθη οὐ μόνον Ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ Δίκαιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†878)

Στίχ. Εὗρες μεταστὰς τὴν παλαιὰν ἀξίαν,

Ἰγνάτιε Πρόεδρε Ῥώμης τῆς Νέας.

Ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος, υἱὸς μὲν γέγονε Μιχαὴλ βασιλέως τοῦ Ῥαγκαβὲ καὶ Προκοπίας τῆς βασιλίσσης, ἀδελφὸς δὲ Θεοφίλου καὶ ἔγγονος Νικηφόρου τοῦ βασιλέως. Εὐνοῦχος δὲ γενόμενος, εἶτα καὶ Μοναχὸς ἀποκαρεῖς καὶ Ἠγούμενος τῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μονῆς, τοῦ τότε μὲν ἐπικαλουμένου Ἀνατέλλοντος, νῦν δὲ Σατύρου, προεχειρίσθη ἔπειτα Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκράτησεν ἔτη ἑνδεκα καὶ μῆνας πέντε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεβλήθη ὑπὸ Μιχαὴλ βασιλέως, ἀντ' αὐτοῦ Πατριάρχην προβαλομένου Φώτιον τὸν πρωτοσπαθάριον καὶ πρωτασηκρίτην, γενόμενον πρότερον Μοναχόν. Εἶτα ἐξεβλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Βασιλείου βασιλέως, καὶ ἀποκατέστη πάλιν Ἰγνάτιος· καὶ ἐκράτησεν ἔτη δέκα· καὶ πάλιν ἐξεβλήθη· καὶ ἐγένετο Στέφανος ὁ ἐν Ἀγίοις. Ὁ δὲ ἅγιος Ἰγνάτιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ Σατύρου Μονῇ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ἐρημον ἡγάπησας οἰκεῖν, παμμάκαρ,

Θεῷ ὁμιλεῖν καταμόνας τῷ μόνῳ.

Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες, Σέργιος καὶ Ὑγῖνος καὶ Θεόφιλος, ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἀσκληπιοῦ, τοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, ὁμονόησαντες ἐπ' ἀγαθῷ ποτε λογισμῷ, σκοπὸν ἔσχον ἄχρι τέλους τὴν περιγεῖον ταύτην διελθεῖν· καὶ τῆς πορείας ἀρξάμενοι, ἀλλεπάλληλα εὕρισκον δεινά, πῇ μὲν ἐξ ἀνθρώπων, πῇ δὲ ἐκ θηρίων· θλιβόμενοι, κακουχούμενοι καὶ αὐτῆς ἔστιν ὅτε τῆς ἐκ τῶν ἀγρίων βοτανῶν τροφῆς ὕστεροῦμενοι.

Τέως ὁδὸν ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων διαβιβάσαντες, κατέλαβον τόπον τινά, πορείαν ἀνθρώπου μνηνόντα· δι' ἧς καὶ ὠδηγήθησαν εἰς σπήλαιον ἀπελθεῖν, φαινόμενον ἐγκάτοικον ἔχειν ἄνθρωπον, διὰ τὸ κεκοσμημένον εὐρεθῆναι· ὃ εἰσελθόντες, προσεκαρτέρουν ἰδεῖν τὸν τούτου οἰκήτορα. Μετὰ μικρὸν δέ, εὐωδίας τινὸς αἰσθόμενοι, εἶδον ὁμοίωμα ἀνδρὸς ἐστολισμένον ταῖς οἰκείαις θριξίν. Οὗτος δὲ ἦν ὁ ὁσιος τοῦ Θεοῦ Μακάριος ὁ Ῥωμαῖος.

Ἐρχόμενος δὲ οὗτος ἐπὶ τὸ σπήλαιον, ῥῆσθετο μακρόθεν αὐτῶν· καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ὁ γέρων χαμαί, προσηύξατο· καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, λέγει· Εἰ ἀπὸ Θεοῦ ἐστε, ἐμφανίσθητέ μοι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίμονος, ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἀπεκρίναντο· Εὐλόγησον ἡμᾶς,

δοῦλε τοῦ Θεοῦ· χριστιανοί ἐσμεν καὶ τῷ διαβόλῳ ἀπεταξάμεθα. Τότε ὁ γέρων ἀναστάς, ἔρχεται πρὸς αὐτούς· καὶ διαχωρίσας τὰς τρίχας ἀπὸ τῆς ὀφειας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.

Ἦσαν δὲ αἱ τρίχες αὐτοῦ λευκαὶ ὥσει χιών, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὡς δέρμα χελώνης· ἐκ δὲ τοῦ πολλοῦ γήρως, κεχαλασμένοι ἦσαν αἱ ὀφρύες αὐτοῦ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ οἱ ὄνυχες τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ πλεῖον εἶχον τῆς σπιθαμῆς· αἱ δὲ τρίχες τοῦ πώγωνος αὐτοῦ, μέχρι τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἦρξατο οὖν ἐρωτᾶν αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν ἐστέ, τεκνία μου; καὶ διὰ τί ἐληλύθατε ἐνταῦθα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ πάντα τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Ἀπεκρίθη δὲ ἐκεῖνος· Τεκνία μου, οὐκ ἔστιν ἐν γεννητοῖς τις δυνάμενος κατανοῆσαι τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος ἐσπούδασα τοῦτο ποιῆσαι, καὶ διὰ νυκτὸς ἐφάνη μοί τις, λέγων· Μὴ θελήσης πειράσαι τὸν πλάσαντά σε. Οὐ δύνασαι γὰρ πλέον διελθεῖν τοῦ τόπου τούτου. Ταῦτα ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

Καὶ ἦν λοιπὸν πρὸς ἐσπέραν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τεκνία μου, ὑποχωρήσατε μικρόν· ἔχω γὰρ δύο παιδιά ἐνταῦθα, πρὸς ἐσπέραν ἐρχόμενα· μήπως ξενισθέντα ἐν ὑμῖν, ἀδικήσωσιν ὑμᾶς. Καὶ ἰδοὺ δύο λέοντες, ἐλθόντες ἐκ τῆς ἐρήμου δρομαῖοι, ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὠρούμενοι· ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ φόβου ἔπεσον χαμαί. Ὁ δὲ γέρων, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας τοῖς θηρίοις, λέγει πρὸς αὐτά· Τεκνία μου, ἐκ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐληλύθασί τινες πρὸς με, ἀλλὰ μηδὲν αὐτοὺς βλάβητε. Καὶ εὐθὺς στραφεὶς πρὸς τοὺς Μοναχοὺς, λέγει· Δεῦτε ποιήσωμεν, ἀδελφοί, ἐσπερινὸν ὕμνον. Καὶ ὡς ἀνέστησαν οὗτοι περιδεεῖς, δραμόντες οἱ λέοντες, περιέλειχον τοὺς πόδας αὐτῶν.

Τῇ δὲ ἐξῆς λέγουσι τῷ Ἀγίῳ· Εἰπὲ ἡμῖν, τίμιε Πάτερ, πῶς ἐνταῦθα ἐλήλυθας; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ υἱὸς ἐγενόμην Ἰωάννου τινὸς Ῥωμαίου Συγκλητικοῦ, καὶ ἐμνηστεύσαντό μοι οἱ γονεῖς γυναῖκα, ἐμοῦ μὴ βουλομένου, καὶ ἐγένοντο οἱ γάμοι· καὶ ὅτε ἡμᾶς ἐγκλείειν ἔμελλον εἰς τὸν κοιτῶνα, τοῦ λαοῦ παίζοντος καὶ ὀχλοῦντος οὐ μικρῶς, ἐξῆλθον μόνος ἐγὼ σιωπηλῶς καὶ ἐκρύβην ἐν οἰκῇματι γυναικὸς χήρας ἐφ' ἡμέρας ἐπτὰ, θρηγούντων ἐκείνων καὶ ζητούντων με. Μετὰ δὲ ταῦτα, μέσης νυκτὸς ἀναστάς, ἦλθον παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ εὐρών τινα γηραιόν, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ποῦ πορεύῃ, Πάτερ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπέ μοι· Ὅπου αὐτὸς ἔχεις τὸν νοῦν σου, ἐκεῖ πορεύομαι. Καὶ ἠκολούθησα αὐτῷ· καὶ διὰ τριῶν ἐτῶν ἦλθον ἐνθάδε σὺν αὐτῷ.

Πρὸ τινων οὖν ἡμερῶν τῆς πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, κοιμωμένων ἡμῶν, ἅμα τῷ διυπνισθῆναί με, ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν μου καὶ ἡρξάμην κλαίειν καὶ λυπεῖσθαι. Ὁ δὲ εὐθέως ἐφάνη μοι, λέγων· Ἐγὼ εἰμι Ῥαφαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· μὴ οὖν δειλιάσης, ἀλλὰ δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἥδη γὰρ διῆλθες τὰ σκοτεινὰ καὶ ἐλήλυθας εἰς τὸ φῶς· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἤρθη ἐξ ὀφθαλμῶν μου. Ἐγὼ δὲ εὐθέως ἡρξάμην ὁδεύειν καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἦλθον ἐνθάδε καὶ εὔρον ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ λέαιναν νεκρὰν καὶ τὰ δύο λεοντάρια ἐπ' αὐτῇ κλαίοντα καὶ κοπτόμενα, μὴ εὐρίσκοντα θηλάσαι· καὶ λαβὼν, ἔθρεψα αὐτὰ ἐκ τῶν ἀκροδρύων, ὡς γνήσιά μου τέκνα· τὴν δὲ λέαιναν ὀρύξας, κατέχωσα ὑπὸ τὴν γῆν.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαί με χρόνους δύο, ἐξελθὼν ὥραν ἐβδόμην, ἐκάθησα μετὰ τῶν σκυμνίων τούτων καὶ ἰδοὺ σουδάριον ἐν τῇ γῇ εἶδον κείμενον, φιλώτατον πάνυ καὶ ἀέριον καὶ ἐξέστην ἐν τῇ διανοίᾳ μου καὶ εἶπον· Πόθεν

ἐστὶ τοῦτο; Τῇ δὲ ἐξῆς εὐρίσκω πάλιν πέδιλα σηρικά, καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκπλαγεῖς καὶ περιβλεψάμενος, εἶδον γυναῖκα καθεζομένην ἐπάνω πέτρας, καὶ ἱματισμῷ χρυσέῳ καὶ πολυτελεῖ κεκοσμημένην καὶ εὐειδῇ οὖσαν, καὶ λέγω αὐτῇ· Πόθεν παραγέγονας; καὶ τί ἐστὶ τὸ διαβολικὸν τοῦτο σχῆμα; Ἡ δὲ ἔκλαιε πικρῶς, λέγουσα. Ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος θυγάτηρ εἰμι Ῥωμαίου τινὸς Συγκλητικοῦ καὶ ἠνάγκασάν με οἱ γονεῖς μου γάμῳ συζευχθῆναι, ἐμοῦ μὴ βουλομένης· καὶ ἐκφυγοῦσα ἀπὸ τοῦ συνδέσμου, τούτων μηδενὸς ἐπιγινώσκοντος τὴν φυγὴν, πλανῶμαι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις πάρεμι, μὴ γινώσκουσα, ποῦ ἀπέρχομαι. Μὴ οὖν βδελύξῃ με τὴν δούλην σου, ὅτι καὶ γὰρ οὐκ ἤδειν. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν. Ποῦ βούλει ἀπελθεῖν; ἐπειδὴ καὶ γὰρ οὐκ ἔω σε ὥδε εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦλθον κατοικῆσαι. Καὶ λαβὼν αὐτήν, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἤγαγον καὶ δέδωκα αὐτῇ φαγεῖν ἐκ τῶν ἀκροδρύων ὧν ἤσθιον, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς κρουνηδὸν ἔρρεον, κάμου ἢ ψυχῇ σύντρομος γέγονεν.

Ὅπηνίκα δὲ ἡ ἐσπέρα κατέλαβε καὶ τὴν ἐσπερινὴν τελέσας εὐχὴν, ἀνεκλίθην εἰς τὴν γῆν ὀλίγον ἡσυχάσαι, ἥρξατό με ταράσσειν ὁ Σατανᾶς· καὶ ὁ μηδέποτε ἐπιθυμήσας τινὸς ἁμαρτίας σαρκικῆς, ἠράσθην τῆς γυναικὸς καὶ ἡβουλήθην συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ ἰδοὺ ἄφνω ἀφανῆς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ. Γνοὺς δέ, ὅτι ἡμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶπον· Ἡμαρτον ἐνώπιόν σου, Κύριε, ἐλέησόν με· καὶ τελείως εἰς ἐμαυτὸν ἐλθὼν, εὔρον τὴν ἁμαρτίαν μου, ὅτι πολλὴ ἦν σφόδρα· καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ λεοντάρια ταῦτα, ἥρχοντο πρὸς με ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καθὼς πρῶην ἐποίουν.

Ἐσχόπησα οὖν μετανάστῃς γενέσθαι, μήπως πάλιν πλανηθῶ καὶ ἀπορρίψῶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου· καὶ ἀναστάς, ἐξῆλθον τοῦ σπηλαίου τούτου· καὶ περιπατήσαντός μου ὁδὸν ἡμερῶν δύο, ἐπέστη μοι Ἄγγελος Κυρίου λέγων· Ποῦ πορεύῃ, Μακάριε; καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀποδιδράσκω. Καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἄγγελος· Ἐνα πειρασμὸν βασιλεύσας οὐκ ἡδυνήθης; Ἀποστράφηθι εἰς τὸ κελλίον σου. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Τίς εἰ Κύριε; Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ῥαφαήλ, ὁ ὁδηγήσας σε ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐφανῆς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐγὼ δὲ ὑποστρέψας ἐν τῷ κελλίῳ τούτῳ ἔκλινα γόνυ πρὸς Κύριον, τεσσαράκοντα νυχθήμερα νῆστις τελέσας· καὶ ἀναστάς, εἶδον τὸ σπήλαιον τοῦτο, ἔχον φῶτα εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, καὶ ἄνδρα ἡμφιεσμένον πορφύραν καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ λίθων πολυτίμων, καὶ ἔψαλλεν ᾠδὴν παράδοξον, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὡς ὄχλου πολλοῦ ψάλλοντος· καὶ ὁπηνίκα τὴν ᾠδὴν ἐπλήρωσεν, εὐωδία γέγονε φοβερά· καὶ εὐθέως ἀφανῆς μοι ἐγένετο ὁ φανείς. Ἀνερχομένου δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμοί. Καὶ γὰρ ἐκπλαγεῖς, ἄφωνος ἐγενόμην, τεκνία μου, ἐπὶ ἡμέρας ἑβδομήκοντα· Ἡμῖν δὲ τότε τεσσαράκοντα ὁκτὼ χρόνων.

Ἰδοὺ ταῦτα ἠκούσατε, ἀδελφοί. Ἐὰν δύνησθε ὑπομεῖναι, μείνατε πρὸς ἡμᾶς· εἰδ' οὐ, ὁ Κύριος ἡμᾶς ὁδηγήσει. Καὶ ἀπέλυσεν, εἰπὼν· Σώζεσθε ἐν εἰρήνῃ, πνευματικὰ τέκνα, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενοι. Καὶ διέσωσαν αὐτοὺς οἱ λέοντες ἡμέρας τρεῖς· οἱ καὶ καταφιλήσαντες τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν αὐτῶν, ὑπέστρεψαν πρὸς τὸν γέροντα.

Οἱ δὲ Μοναχοί, ὁδεύσαντες πρὸς τὴν οἰκουμένην ἡμέρας τινὰς καὶ ποταμὸν καταλαβόντες καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντες, ἠρπάγησαν ὑπὸ θείων Ἀγγέλων καὶ ἀπετέθησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἐξυπνοὶ δὲ γενόμενοι καὶ κατανοήσαντες, ὅποιον καὶ πόσον διάστημα ὡς ἐν ὀνείρῳ διήλθον, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Καὶ

προσευξάμενοι ἐν συντόμῳ καὶ προσκυνήσαντες ἅπαντας τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν μονὴν αὐτῶν, ἐκδιηγούμενοι πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπαθον καὶ εἶδον καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μακάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἰδρυτοῦ τῆς ἐν Χαρσιανῷ μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Μονὴν ἐγείρας ἱερὰν Νικηφόρος,

Ἐσπευδεν εἶναι καὶ βίον νικηφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πετρωνίου, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ μεγάλου Παχωμίου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†346)

Στίχ. Πέτρα σκεπασθεὶς Μωϋσῆς Θεὸν βλέπει,

Καὶ Πετρώνιος, εἰς ἄϋλον στὰς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύο παῖδες εἰς πῦρ κατὰ γῆς στρωθέν, τρέχειν ἀναγκασθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Δυσὶ δρομεῦσι παιδίῳ δὸς τὰ στέφη,

Ὀλύμπια δραμοῦσι τοῦ πυρός, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων αὐταδέλφων μαρτύρων Σερβάνδου καὶ Γερμανοῦ, ἀθλησάντων εἰς Γάδειρα (Cádiz) τῆς Ἰσπανίας. (~†305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἄμωνος (Amon), 2ου ἐπισκόπου Τούλλου (Tullum Leucorum, Toul) ἐν Γαλλίᾳ. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βέρου (Verus), 3ου ἐπισκόπου Σαλέρνου ἐν Ἰταλίᾳ. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεβερίνου, 3ου ἐπισκόπου Κολωνίας, καταμαχήσαντος τὸν ἀρειανισμόν. (~†403)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεβερίνου, ἐπισκόπου Βουρδιγάλων (Bordeaux) ἐν Γαλλίᾳ. (~†420)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κλεθέρου (Clether), ἐνὸς τῶν εἴκοσι τεσσάρων τέκνων τοῦ ἁγίου Βρυχάνου (Brychan), βασιλέως κεντρικῆς Οὐαλίας. (~†520)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβερίνου Βοηθίου (Severinus Boethius), συγκλητικοῦ καὶ φιλοσόφου, ἀθλήσαντος ἐν Παβία τῆς Ἰταλίας. (†524)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐπισκόπου Συρακουσῶν ἐν Σικελίᾳ. (~†609)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ, ἐπισκόπου Ῥοτομάγου (Rotomagus, Rouen) ἐν Γαλλίᾳ. (†639)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου, ἐπισκόπου Σεβαστείας τῆς Σαμαρείας, εἶτα ἐρημίτου πλησίον τοοῦ Πικταβίου (Pictavium, Poitiers) ἐν Γαλλίᾳ. (~†654)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σύρας (Syra), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου ἐν Σαλώνῳ, παρὰ τὸν ποταμὸν Μάρνην

(Châlons-sur-Marne) ἐν Γαλλίᾳ. (~†660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λεωθαδίου (Leothadius), ἐπισκόπου Αὐσκόρου (Augusta Auscorum, Auch) ἐν Γαλλίᾳ. (†718)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ὦδας (Oda) τῆς ἐλεήμονος, κτιτορίσσης ναῶν ἐν Ἀμάῃ (Amay) τοῦ Βελγίου. (†723)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δομιτίου τοῦ ἐρημίτου, ἀσκήσαντος πλησίον Ἀμβιανόρου (Ambianorum, Amiens) ἐν Γαλλίᾳ. (ἡ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐλφλέδας (Elfreda), πρῶτον πριγκιπίσσης, εἶτα ἀναχωρητρίας, ἀσκησάσης ἐν τῷ ἄββαεῖω Γλαστονβοῦρυ (Glastonbury) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†936)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐθελφλέδας (Ethelfleda), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ῥόμσεϋ (Romsey) ἐν νοτίῳ Ἀγγλίᾳ. (~†970)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (†1544) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου Ἰακώβου ἐν Βοροβίτσι Νόβγκοροντ τῆς Ῥωσίας. (†1540)

Στίχ. Παῖς Ἰάκωβος ἐν Μποροβίτσι σκῆνος,
Ἐαυτοῦ δείκνυσι ποταμὸν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Ἐκ γῆς τὰ σὰ λείψανα Μάρτυς φανέντα,
Πᾶσι τὴν οὐράνιον φαίνουσι χάριν.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, θυγάτηρ εὐσεβῶν καὶ σφόδρα πλουσίων γονέων· ὧν τελευτησάντων, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Χριστῷ, διανείμασα τοῖς πάσχουσι καὶ ἐνδεέσι τὴν προσοῦσαν οὐσίαν, καὶ προσευχαῖς καὶ νηστεύεισι σχολάζουσα. Ἡμέραν τινα ἀπερχομένη τῷ ναῷ, συνήντησε στρατιώτῃ τινί, τοῖς εἰδώλοις λατρεύοντι, παρ' οὗ βιασθεῖσα ἀρνηθῆναι τὸν Σωτῆρα Χριστόν, καὶ μὴ πεισθεῖσα, ἀλλ' ὁμολογήσασα τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα, λόγχῃ διαπαρεῖσα τὸ σῶμα, τετέλεκε τὸν ἀγῶνα.

Τὸ δὲ τίμιον αὐτῆς σῶμα ἔκειτο ὑπὸ γῆν, χρόνοις πολλοῖς τεθαμμένον καὶ ἄγνωστον τελοῦν· τῇ δὲ δ' τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τοῦ σωτηρίου ἔτους 1980, διανοιγομένης ὁδοῦ δι' ἐκσκαφῶν, νεύσει θεία, ἀνεκαλύφθη ὁ τάφος αὐτῆς, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, ἔνθα τὰ σεπτὰ ὅστ' αὐτῆς, ἅτινα εὐλαβῶς ἀνακομισθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Τούτου οὖν τὴν μνείαν ἐορτάζοντες, ἄγομεν ἐτήσιον ἐορτὴν, δοξάζοντες τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἀγίοις Κύριον, καὶ ὑμνοῦντες τὴν αὐτοῦ Ὅσιομάρτυρα Ἀνυσίαν. Κέκριται δὲ ἵνα ἡ ἐορτὴ αὕτη τελεῖται τῇ κγ' τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

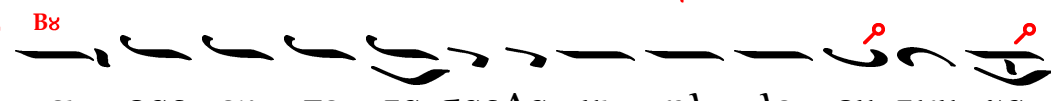
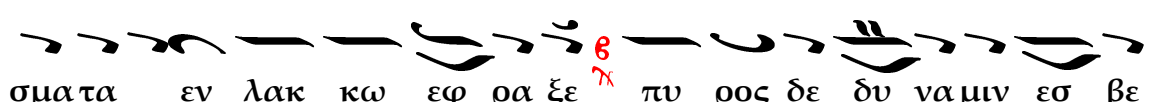
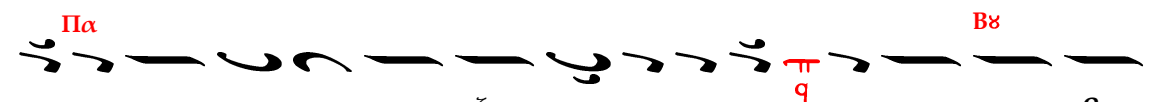
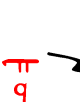
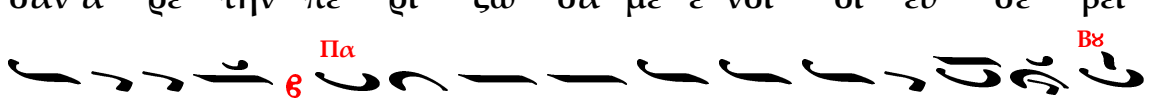
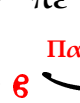
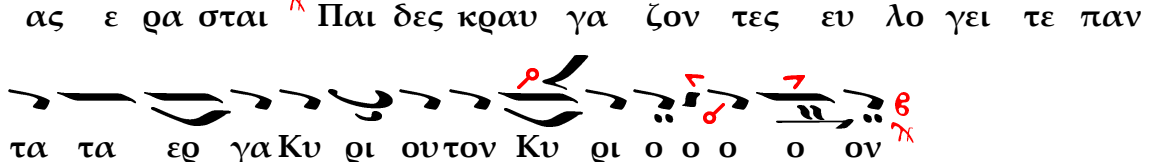
Ἐγένετο ἡ εὕρεσις αὕτη, ἀρχιερατεύοντος ἐν τῇ Ἀποστολικῇ τῶν Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίᾳ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Παντελεήμονος τοῦ Β', τοῦπίκλην Χρυσοφάκη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡΐ ὠδῆς.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ. Ἦχος Βου ς

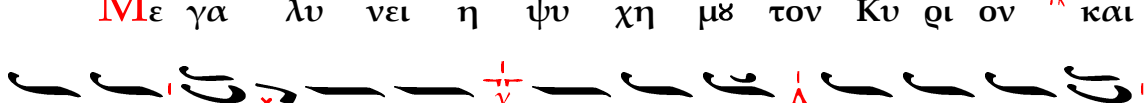
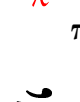
X^{B8} ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα
 σματα εν λακ κω εφ ρα ξε πυ ρος δε δυ ναμιν εσ βε
 ^{Πα} σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι ^{B8} οι ευ σε βει
 ^{Πα} ας ε ρα σται ^{B8} Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν
 τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

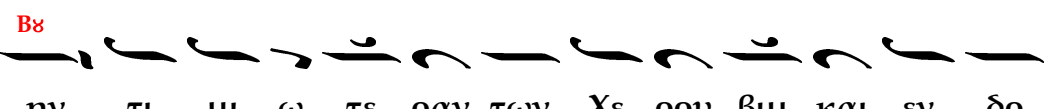
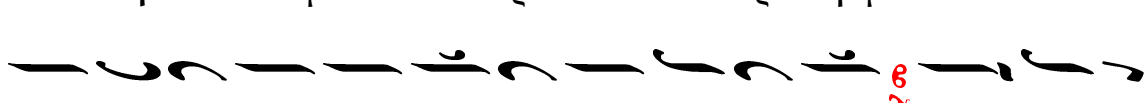
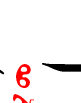
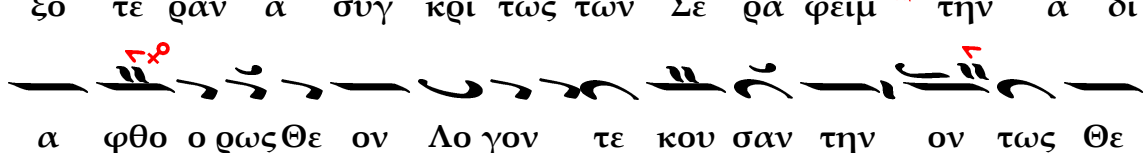
* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Βου ς

¹ ^{B8} Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ ^{Β8} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δ8 λησ αυ τ8 ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα

κα ρι ^χ ^{Β8} 8 σι με πα σαι αι γε νε αι

^{Β8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{Β8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και

το ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε

αν ^χ ^{Β8} τοις φο β8 με νοις αυ τον

^{Β8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλς τς εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

ςς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 ^{B8}
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε 8ς κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους. Ἦχος Βου ξ

Λιθος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα
ξευ του σου Πα ρθε ε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη θη
Χρι στος συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις
δι ο ε πα γαλ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με γα
λυ νο μεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως με γα λυ νειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και
πα να μω μη η τον και Μη τε ρα τϛ Θε ς ημων ην
τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι

Ω ς Ι ε ρα αρ χης πρω ω τι στος της και
νης δι ι α θη η κης ως με γι στος Α πο ο στο
λος ως σο φος υ υ πο φη η της και μαρτυς ων α α
λη θει ει ας πα ρα πα ντα ας πλϛ τη η σας ε
ξαι ρε τον α ξι ι ω μα α δελ φος τϛ ς Κυ

ρι ι ϝ νυν προς αυ το ο ο ο ον ^Δ λι θοις α
 ναι ρϝ με νος με ε τε τε ε θης ^θ παρ ϝ η
 μιν Ι α α κω βε ^Δ λυ σιν αι τει ει πται σμα α
 των ^θ

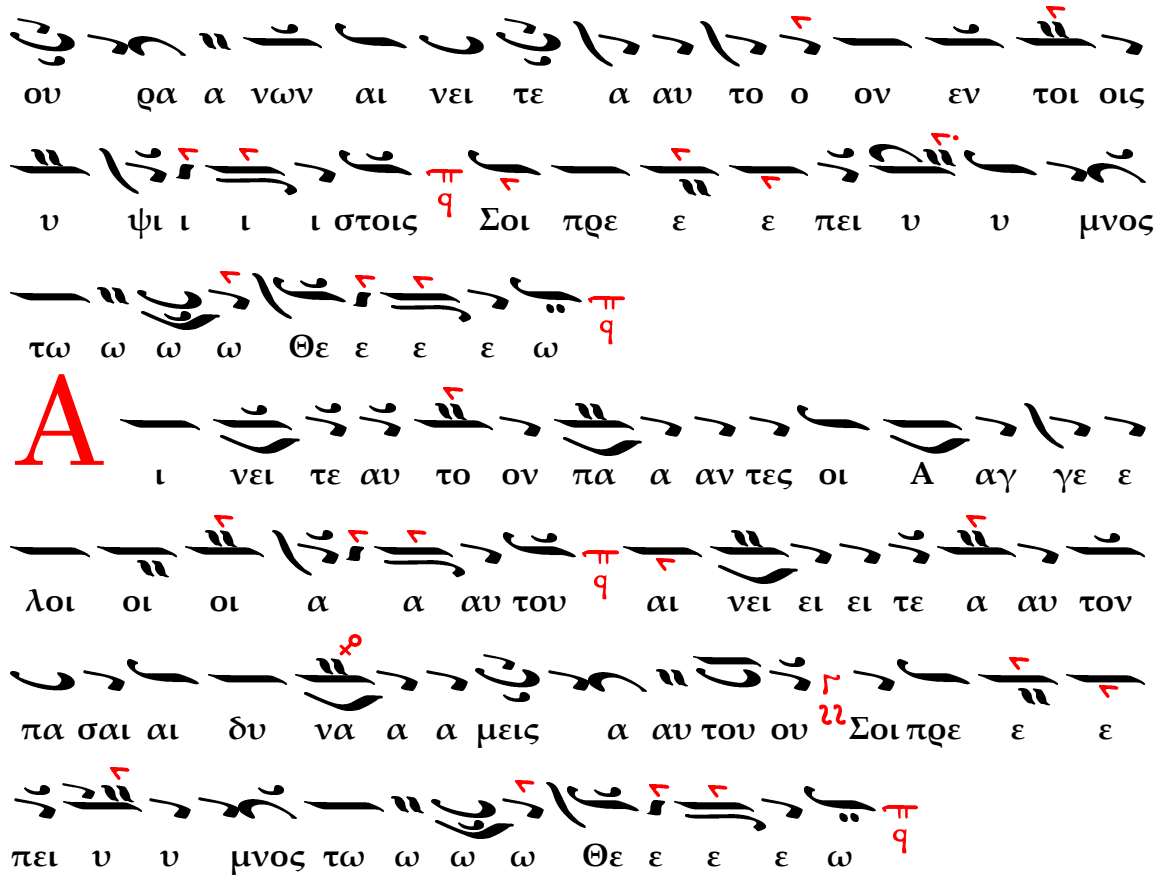
Θεοτοχίον.

Η φο βε ρα α της κρι ι σε ως ^Δ και με
 γα λη η Η με ε ρα ^θ νυν ε πι θυ ραις ε ε στη
 κεν ^Δ ο ρα προ σε ε χε νη η φε ^θ ψυ χη μϝ και
 εκ καρ δι ι ας ^Δ προ πε σον τη η Παρ θε ε νω ^θ
 και μο νη Θε ο μη η το ρι ^Δ δα κρυσιν ε εκ
 βο ω ω σα πα σης Α γνη η η η η ^Δ τι μω ρι
 ας ρυ σαι με δυ υ σω πω ω σε ^θ και δε ξι οις προ
 βα α τοις με ^Δ συ ντα ξον τϝ ϝ Υι ϝ ϝ σου ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ'
προσόμοια Στιχηρά, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη, νῦν ἱερὰν ἑορτήν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάζωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Θεάδελφον σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἀεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου, ἐπιδημίας σοφέ, ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, σὲ ἐξελέξατο, ἱερατεῦειν πρῶτον, ἐν
 Σιών τῇ ἁγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ
 σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὁπαδόν, τῶν ἰχνῶν
 αὐτοῦ, Ἰάκωβε.

Δόξα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα ^{π ρ} τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι ^{π ρ}
Ε ^{Πα} ν τη πυ ρι νη αι γλη του θει ου Πνευ μα α το ^Μ
 ο ο ο ος φω τι ισ σθεις ^{Πα π ρ} της ευ σε βει ας ω φθης
 θει ο ος ζη λω ω της ^{π ρ} Α δελ φο θε ε ε Ι α α
 α α κω ω ω ω βε ^{π ρ} ο θεν και στο λην σε ε νο μι
 κης ι ε ρω ω συ υ υ νης ^{π ρ} ως Α α ρων το πα
 λαι τι μι ω τε ραν ε νε ε δυ υ σεν ^{π ρ} ο δι οι
 κτον εις α δελ φο τη τα α δε ξα α α α με ε ε ε
 νος ^{π ρ} αυ τον ι κε τευ ε ^{π ρ} Α πο στο λων εν δο ο
 ξε ^{π ρ} του σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η
 μων ^{π ρ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ αἰ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὡ νάστων αἰ ὡ

νων α μην ^Δ₂

Α μαρ τω λωντας δε η η σεις προσ δε χο με ε

νη ^Δ₂ καὶ θλι βο με νων στεναγμον μη πα ρο ρω σα ^π₉ πρε

σβευ ε τω εξ α γνω ν λα γο νων σθ ^Δ₂ σω θη ναι η

μας ^Δ₂ Πανα γι ι α Παρ θε νε ^π₉

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις

Θε ω καὶ ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α ^π₉

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ₂ προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^π₉ δι

α την με γα λην σου δο ξαν ^π₉

Κ υ ρ ι ε Β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε ε Πα

τ ε ρ πα ν τ ο κ ρ α α τ ο ρ **Δ** **ζ** Κυ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε

ν ε ς **Δ** **ζ** Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε και α γ ι ο ν π ν ε ε υ μ α **π** **ρ**

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι ο

ο ς τ ο υ Πα τ ρ ο ς ο α ι αι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν

τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι αι ρ ω ν τ α ς α

μ α ρ τ ι α ς τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ **π** **ρ**

Π ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν **Δ** **ζ** ο κ α θ η μ ε ν ο ς

ε κ δ ε ξ ι ω ω ν τ ο υ Πα τ ρ ο ς και ε λ ε η σ ο ν η μ α ς **π** **ρ**

Ο τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς Α γ ι ο ς σ υ ε ι ε ι μ ο ν ο ς

Κ υ ρ ι ο ς **Δ** **ζ** Ι η σ ο υ ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε ι ς δ ο ο ξ α ν Θ ε ο υ Πα

τ ρ ο ς Α μ η ν **π** **ρ**

Κ α θ ε κ α α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω ς ε **Δ** **ζ** και

αι ν ε ε σω τ ο ο ν ο μ α α σ ο υ ε ι ς τ ο ν αι ω ω ν α **Δ** **ζ** και

ε ι ς τ ο ν αι ω ν α τ ο υ αι ω ν ο ς **π** **ρ**

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τ η η μ ε ρ α

ταυ τη ^Δα να μαρ τη τουςφυλα χθη η ναι η μα ας ^π9

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην ^π9

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ2

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π9

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^π9 δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π9 (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ^Δ2 ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ2 ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

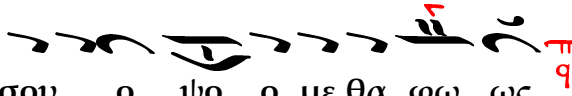
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π9

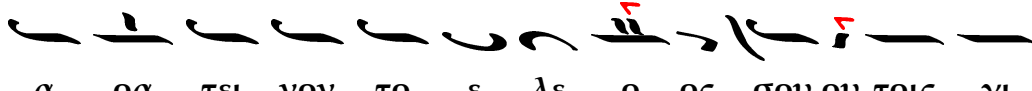
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δ2

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

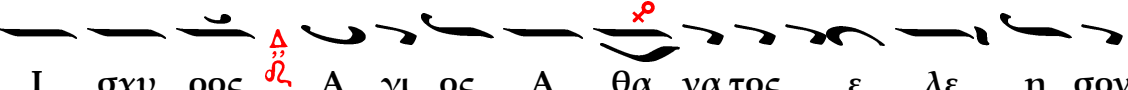
ος μου ^π9

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ2 εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

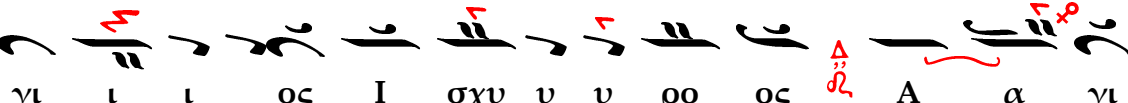
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων

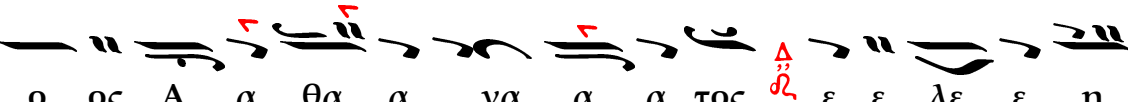
Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α

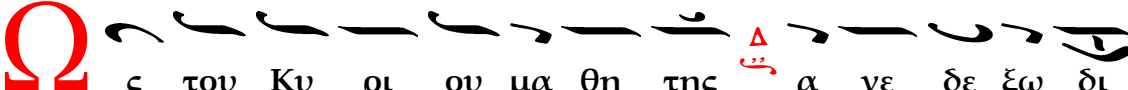
γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι

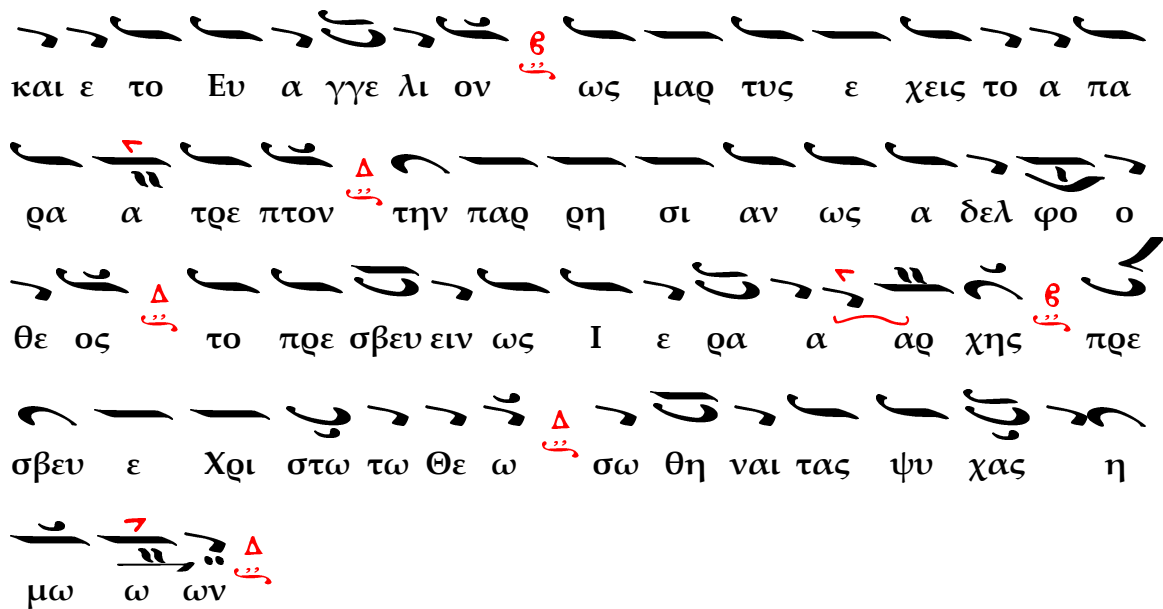
ο ος Α α θα α να α α τος ε ε λε ε η

σο ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι - θ

Ω ς του Κυ ρι ου μα θη της α νε δε ξω δι

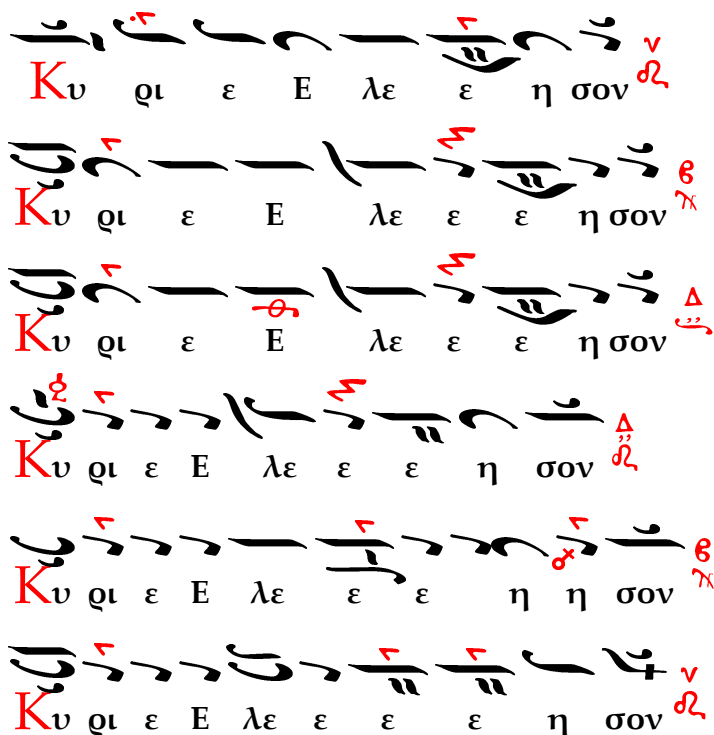

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

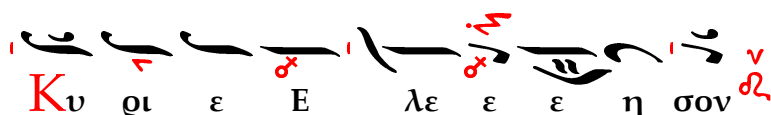
Τὰ ἐξαπλᾶ.

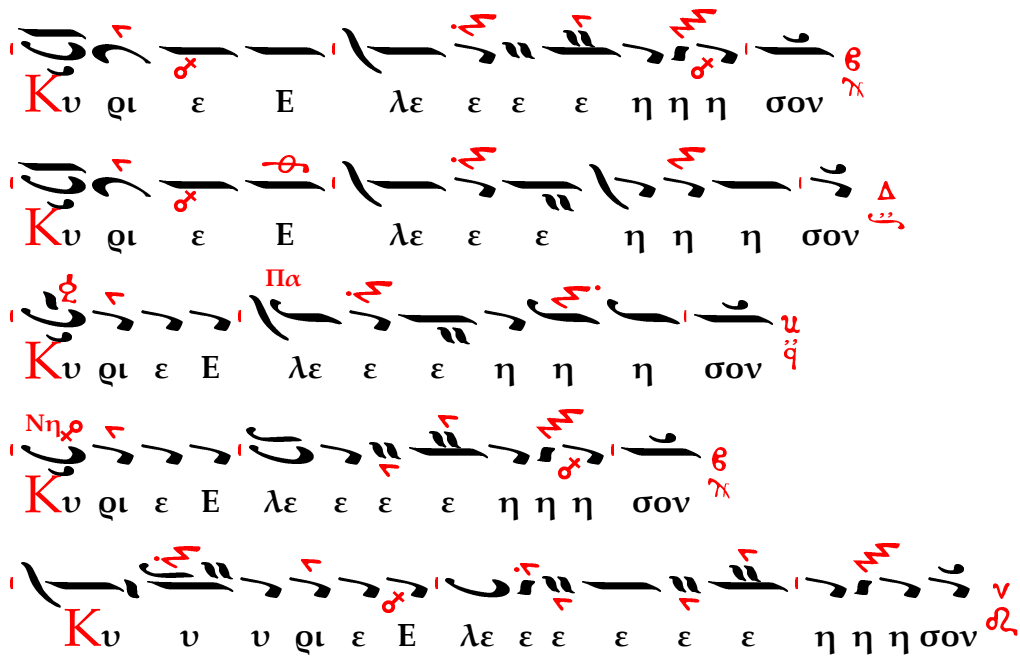
Ἦχος πλ' Νη ς

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

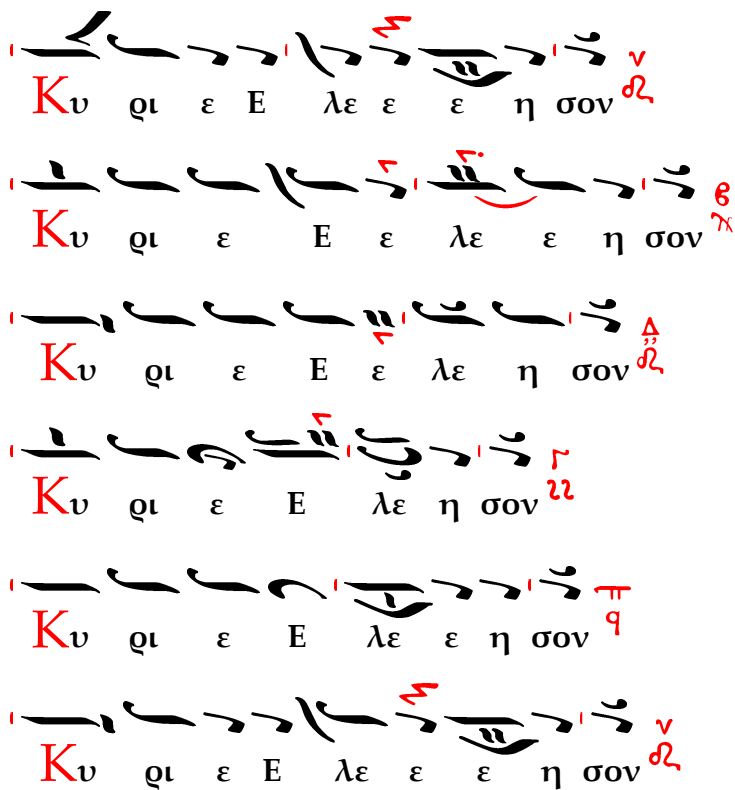
Ἦχος πλ' Νη ς

Ἀθανασίου Καραμάνη.

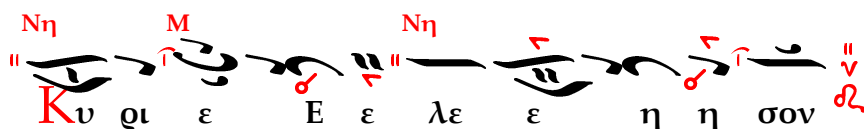
Ἦχος πλ' Νη ρ

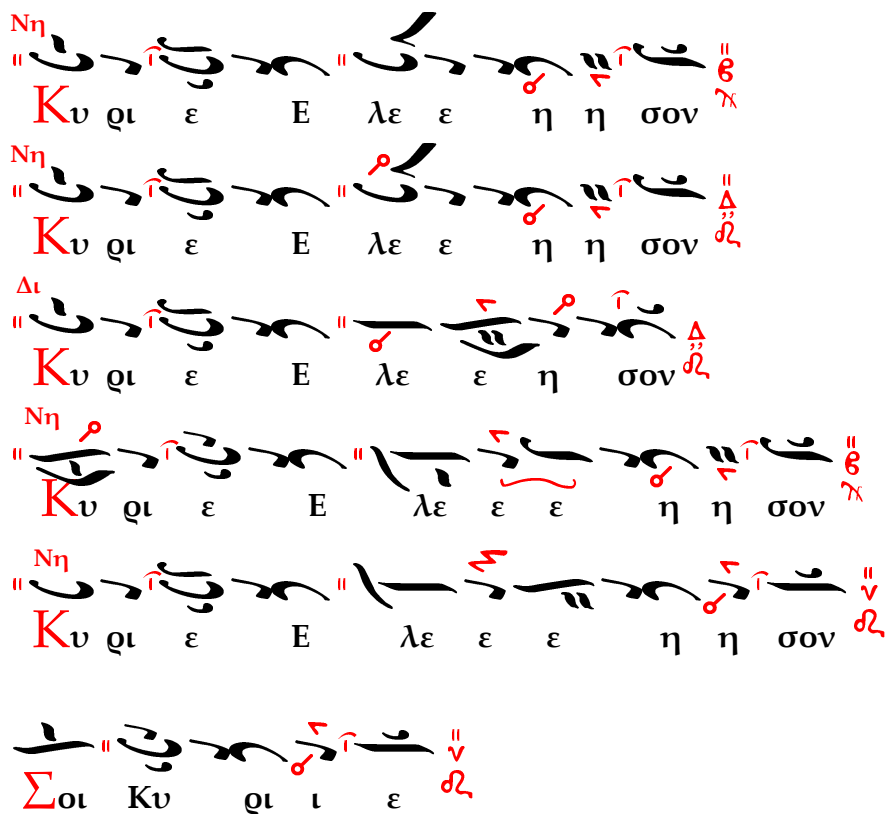

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

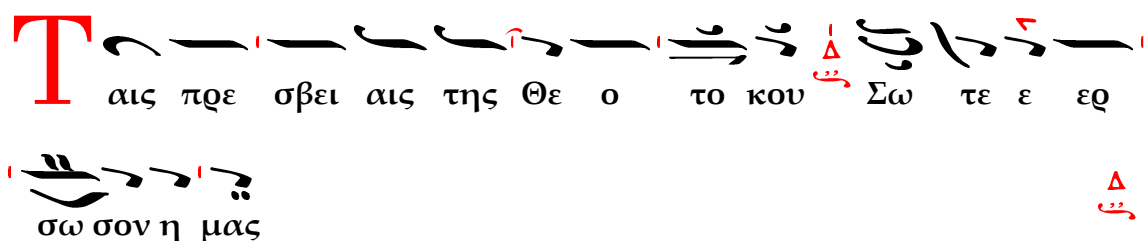
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

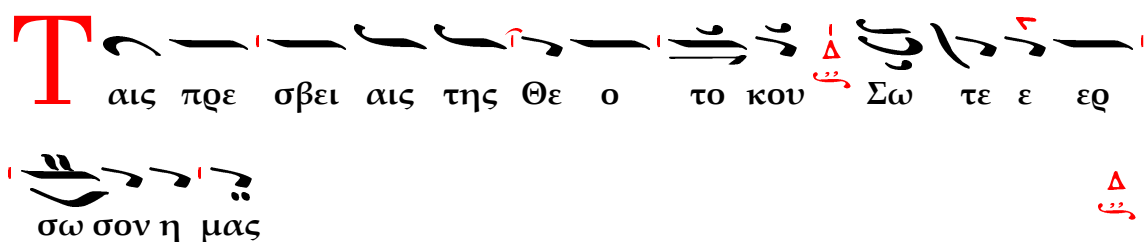
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141' (91).

Ἦχος Δι-Θι

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ήα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ήβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὕψηλοις ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σδ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τδ Θε ου α

θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νδ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (148'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη

λ8 ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ
εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λx 8 ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Ω ς του Κυ ρι ου μα θη της α νε δε ξω δι
και ε το Ευ α γγε λι ον ως μαρ τυς ε χεις το α πα
ρα α τρε πτον την παρ ρη σι αν ως α δελ φο ο
θε ος το πρε σβευ ειν ως Ι ε ρα α αρ χης πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασιᾶ των Χριστιανῶν ἀκαταί-
σχυντέμεσι τει ἀπὸς τον Ποιητήν ἀμετα-
αθετέμη παριδῆς ἀμαρτωλῶν δεησέων
φώνας ἀλλὰ προφθασὼν ὡς ἀγαθή εἰς την
βοηθειαν ἡμῶν των πιιστῶς κραυγάζον
των σοι τὰ ἀχύνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεν-
δον εἰς ἰκεσίαν ἡ προστατεύουσα
αἰθεοτοκῶν των σεεε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α ἀγιος ὁ Θεεὸς Ἄ ἀγι-
ος Ἰσχυρὸς Ἄγιος Ἄ θανάατος
εελεῆσον ἡμᾶς (τρίς)

Δ ὁ ξαπτακιώ και Ἄγιω Πνεύμα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K — αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μιν ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυ των

Χ Ο ι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τ8 α να γγε λει το ο στε ρε
ω μα

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυ των

Χ Ο υκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυ των

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυ τω ω ω ν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

 ι ι ι ων

A ^{Πα} λλη λϣ ϣ ϣ ï α ^{Κε} Α λλη η λϣ ϣ ϣ

ϣ ï ï ï ï α Α α α α λλη η λϣ ϣ ϣ

ϣ ϣ ï ï ï ï α

Χ **O** Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϣ λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τϣς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϣ

A ^{Πα} λλη λϣ ϣ ϣ ï α Α λλη η λϣ ϣ ϣ

ϣ ï ï ï ï α Α α α α λλη η λϣ ϣ ϣ ϣ

ϣ ϣ ϣ ï ï α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτέρας ζ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 54-58).

Ἦχος ἰὲ Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

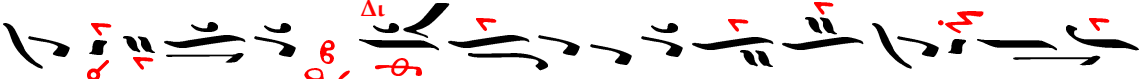
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

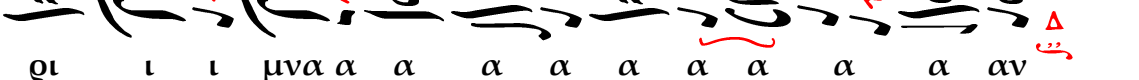
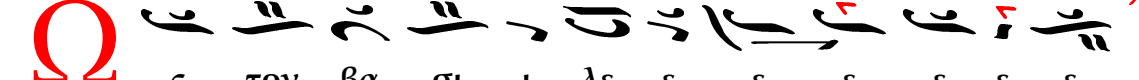
Ἦχος Δι-Θ

ν-Γ'
22

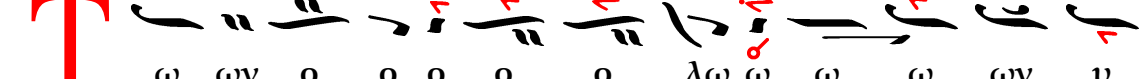
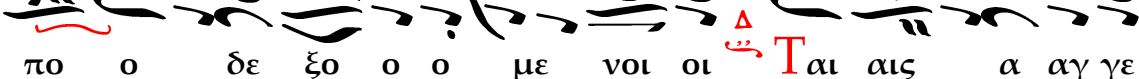
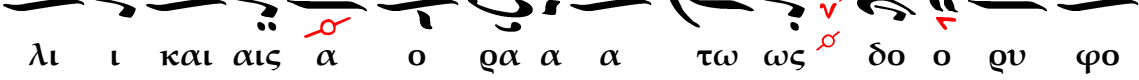
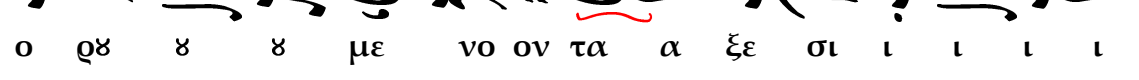
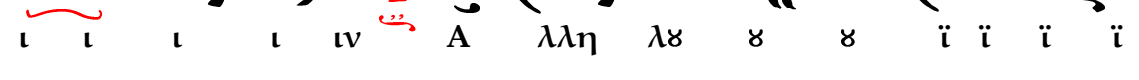

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α λα α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω
 ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

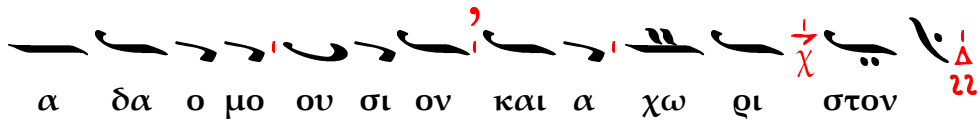
 ε ε ε ε α
T
 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

 ο ρ ς ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

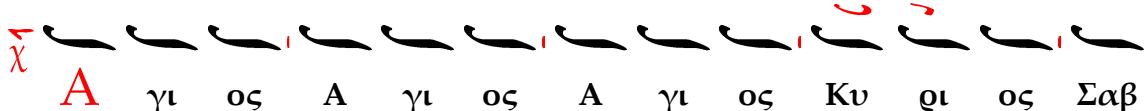
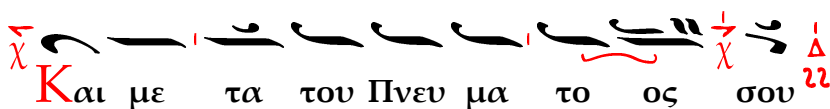
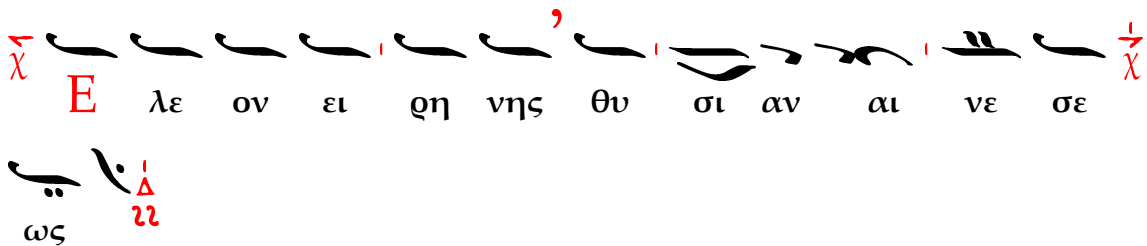
Ἦχος **ἰβ** Δι

Π α
 τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ** ρι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

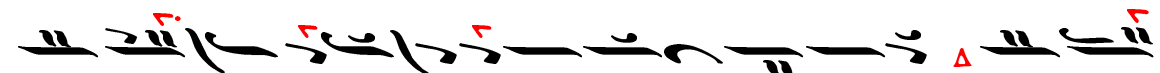
Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

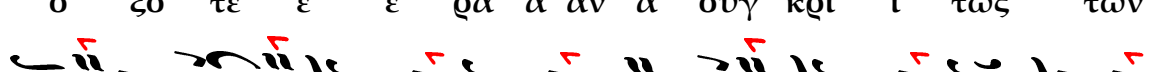
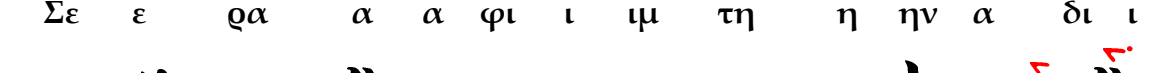
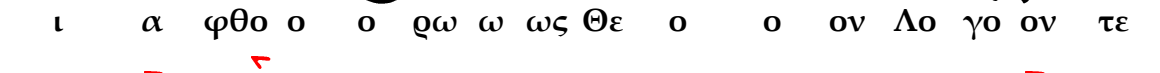
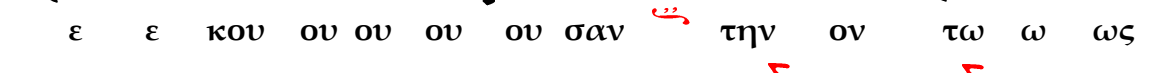
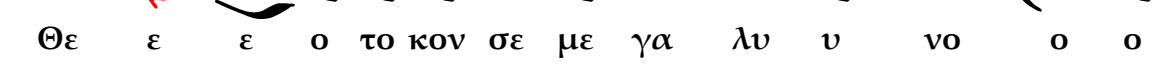
βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ²²
 Α μη η ην ²² Α μη η η ην ²²
 Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ^{6 9} ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων ²²

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

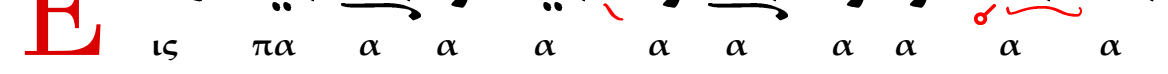
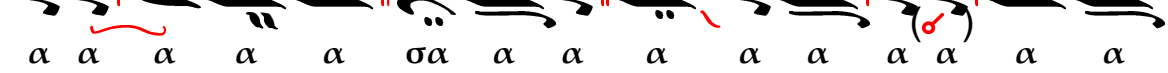

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

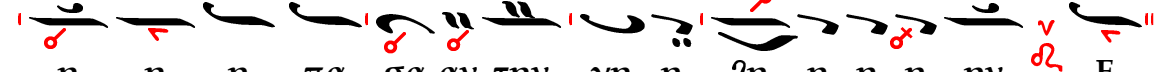
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

Τῇ Πέμπτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

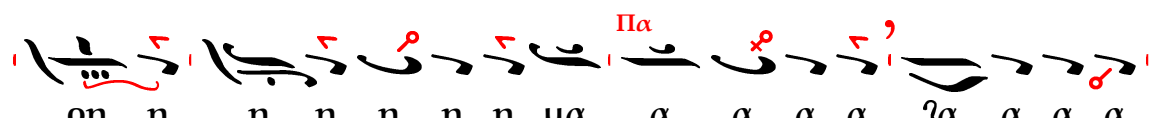
Ἦχος πλ' Νη

Ε ις πα α α α α α α α α α

 α α α α α σα α α α α α α α α

 α α α α α α α αν τη η η η η η η

 η η η πα σαν την γη η η η η η η η

 ξη η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η

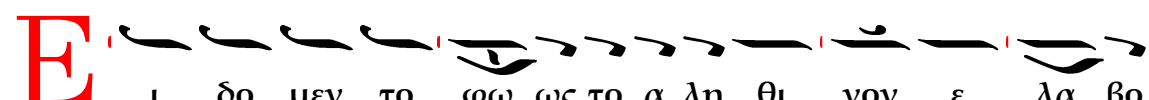
ε ξη η ηλ θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ος α α α
 α α α α α α α ο ο φθο ο ο ογ γο
 ο ο ο ο ο ος α α α α α α αυ τω ω ζω ω
 ω ω ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α
 α α της οι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι
 κου ου ου με ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε της οι οι οι κου ου με ε ε ε ε ε νη
 ης τα α α ρη η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η τα

 ρη η η η η η μα α α α α ια α α α
 α α α α α α α α α χα α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α τα ρη η μα τα α α α α α ια α α
 α α α αυ τω ω ιω ω ω ω ων Α ιε ε ε
 ια ιε ια ιε ιε ια ια ιε ε τα ιε ε ε ια
 ιε ια ιε ιε ια ια ιε ε ε ιε ια ια ιε ε ιε
 ια α ια α ιε Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

 Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνησωμεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ωσας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τθ νυν και ε ως
τθ αι ω ω νο ο ος